

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran
سازمان ملی استاندارد ایران
Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران
۲۰۴۶۹
چاپ اول
۱۳۹۵

INSO
20469
1st.Edition
2016

تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - روش‌های آزمون

**Personal protective Equipment against falls
from a height—Test methods**

ICS:13.340.60

سازمان ملی استاندارد ایران

تهران، ضلع جنوب غربی میدان ونک، خیابان ولیعصر، پلاک ۲۵۹۲

صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۳۹ تهران - ایران

تلفن: ۸۸۸۷۹۴۶۱-۵

دورنگار: ۸۸۸۸۷۱۰۳ و ۸۸۸۸۷۰۸۰

کرج ، شهر صنعتی، میدان استاندارد

صندوق پستی: ۳۱۵۸۵-۱۶۳ کرج - ایران

تلفن: (۰۲۶) ۳۲۸۰۶۰۳۱ - ۸

دورنگار: (۰۲۶) ۳۲۸۰۸۱۱۴

ایمیل: standard@isiri.org.ir

وبگاه: <http://www.isiri.org>

Iranian National Standardization Organization (INSO)

No.1294 Valiasr Ave., South western corner of Vanak Sq., Tehran, Iran

P. O. Box: 14155-6139, Tehran, Iran

Tel: + 98 (21) 88879461-5

Fax: + 98 (21) 88887080, 88887103

Standard Square, Karaj, Iran

P.O. Box: 31585-163, Karaj, Iran

Tel: + 98 (26) 32806031-8

Fax: + 98 (26) 32808114

Email: standard@isiri.org.ir

Website: <http://www.isiri.org>

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

سازمان ملی استاندارد ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب‌نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیردولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی‌نفع و اعضای کمیسیون‌های مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشتہ طرح و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح، بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شود که بر اساس مقررات استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که در سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌شود به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرفکنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیستمحیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری کند. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری کند. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی و صدورگواهی سامانه‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیستمحیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز واسنجی (کالیبراسیون) وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد این‌گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاه، واسنجی وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبهای و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2- International Electrotechnical Commission

3- International Organization for Legal Metrology (Organisation Internationale de Métrologie Legale)

4- Contact point

5- Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد
”تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - روش‌های آزمون“

سمت / نمایندگی:

رئیس:

سلطانعلی، حسن
(کارشناسی مهندسی عمران)
مدرس و مشاور در زمینه ایمنی ساختمان
دبیر کمیته ایمنی سازمان نظام مهندسی ساختمان استان تهران

دبیر:

خلیلزاده، فائزه
(کارشناسی مهندسی برق - الکترونیک)
کارشناس اداره کل استاندارد استان یزد

اعضا: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

ادراکی‌اصل، حسین
(کارشناسی مدیریت عملیات امداد و نجات)
مدرس اتحادیه بین المللی ایرانا

افشار، علی
(کارشناسی ارشد ژئوفیزیک)
کارشناس مسئول امداد
سازمان امداد و نجات جمعیت هلال احمر

اندامی، کامران
(دیپلم حسابداری)
ارزیاب اتحادیه بین المللی ایرانا

پورشاهید، تینا
(کارشناسی مهندسی برق - الکترونیک)
کارشناس و مدرس سامانه‌های حفاظتی و ایمنی

سرایی پور، تهمورث
(دیپلم ریاضی)
ارزیاب اتحادیه بین المللی ایرانا

نایب پور، رامین
(دیپلم ایمنی)
کارشناس و رئیس ایستگاه
سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی تهران

فهرست مندرجات

عنوان	صفحه
آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران	ج
کمیسیون فنی تدوین استاندارد	د
پیش گفتار	ز
۱ هدف و دامنه کاربرد	۱
۲ مراجع الزامی	۱
۳ اصطلاحات و تعاریف	۲
۴ الزامات ابزارهای آزمون	۲
۵ روش های آزمون	۷
پیوست الف	۲۷
پیوست ب	۲۸

پیش‌گفتار

استاندارد "تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع-روش‌های آزمون" که پیش‌نویس آن در کمیسیون‌های مربوط توسط سازمان ملی استاندارد تهیه و تدوین شده و در پانصد و هشتاد و چهارمین اجلاس کمیته ملی استاندارد مهندسی پزشکی مورخ ۱۳۹۵/۱/۲۵ تصویب شد، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:
BS EN 364 :1993 , Personal protective equipment against falls from a height—Test methods

تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - روش‌های آزمون

۱ هدف و دامنه کاربرد

این استاندارد، الزامات روش‌های آزمون تجهیزات، اجزا و سامانه‌های مرتبط با تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع را به شرح زیر مشخص می‌کند:

- الف- تجهیزات و روش‌های آزمون استحکام استاتیکی؛
- ب- تجهیزات آزمون استحکام دینامیکی شامل تورسو دامی؛
- پ- روش‌های آزمون عملکرد و استحکام دینامیکی اجزا و سامانه‌ها؛
- ت- آزمون میزان خوردگی قطعات و اجزای فلزی؛
- ث- تجهیزات، روش‌های انجام آزمون سنجش تاثیرات آب و هوا و آزمون‌های دوام.

این استاندارد همچنین حاوی توصیه‌هایی برای زمان‌بندی انجام آزمون‌هاست.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد به آن‌ها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات، جزئی از این استاندارد محسوب می‌شود. در مورد مراجع دارای تاریخ چاپ و/یا اصلاحیه‌ها و تجدید نظرهای بعدی این مدارک مورد نظر نیست. معهذا بهتر است کاربران ذینفع این استاندارد، امکان آخرین اصلاحیه‌ها و تجدید نظرهای مدارک الزامی زیر را مورد بررسی قرار دهند. در مورد مراجع بودن تاریخ چاپ و/یا تجدید نظر، آخرین چاپ و/یا تجدید نظر آن مدارک الزامی ارجاع شده است مورد نظر است.

استفاده از مراجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است:

- ۱-۲ استاندارد ملی ایران به شماره ۱۰۲۹۹: سال ۱۳۸۶ ، تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع – لنیارددها
- ۲-۲ استاندارد ملی ایران به شماره ۲۰۴۶۷ : سال ۱۳۹۵ ، تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع – هارنس تمام تن
- ۳-۲ استاندارد ملی ایران به شماره ۱۰۳۱۵ : سال ۱۳۹۲ ، آزمون‌های خوردگی در اتمسفرهای مصنوعی – آزمون‌های مه نمک

2-4 prEN 892-1, Mountaineering equipment — Ropes —Safety requirements, testing, marking.

2-5 EN 10002-1, Metallic materials — Tensile test —Method of test (at ambient temperature).

2-6 EN 10002-2, Verification of the force measuring system of tensile testing machines.

2-7 EN 45001, General criteria for the operation of testing laboratories.

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات با تعاریف زیر به کار می رود.

۱-۳

نیروسنج

Force measuring apparatus

ابزاری برای اندازه‌گیری نیرو که شامل مبدل نیرو، نمایشگر دیجیتال یا آنالوگ، یا ثبت کننده نمودار می‌باشد.

۲-۳

نیروی تعیین شده آزمون استاتیکی

Specified static test force

که در الزامات خصوصیات قطعات یا سامانه مختص آزمون اعلام شده است.

۴ الزامات ابزارهای^۱ آزمون

۱-۴ تجهیزات آزمون استحکام استاتیکی

۱-۱-۴ الزامات نیروسنج

نیروسنج برای آزمون استحکام استاتیکی اجزا و سامانه‌ها باید با استاندارد 2-EN 10002-2 مطابقت داشته باشد. کالیبره کردن دستگاه‌های اندازه‌گیری باید توسط یک آزمایشگاه یا مرکز خدمات کالیبراسیون معترض تایید گردد و مطابق دقت مورد نیاز برای آزمون باشد. (به استاندارد 1-EN 45001 مراجعه شود).

۱-۲-۱-۴ اجزا و مواد فلزی

میزان تنش باید مطابق با استاندارد 1-EN 10002-1 باشد.

۱-۲-۲-۱-۴ اجزا و مواد پارچه‌ای

سرعت کراس‌هد^۲، برای اجزایی با طول ۱ تا ۲ متر باید حدود ۵۰ تا ۱۵۰ میلی‌متر در دقیقه باشد. اجزای کوتاه‌تر از یک متر باید با سرعت کراس‌هد نسبتاً کمتری آزمون شوند. اجزای بلندتر از ۲ متر نیز باید با سرعت کراس‌هد نسبتاً بالاتر آزمون شوند.

۱-۲-۲-۴ تورسو دامی^۳

آزمون استحکام دینامیکی و استاتیکی اجزا و سامانه‌ها در تورسو دامی باید مطابق با ابعاد و ملزمومات مشروح در تصویر شماره ۱ باشد. یک وزنه ۱۰۰ کیلوگرم باید تحملی برابر با 1 ± 1 کیلوگرم داشته باشد. مرکز

¹ - Apparatus

² - Crosshead velocity

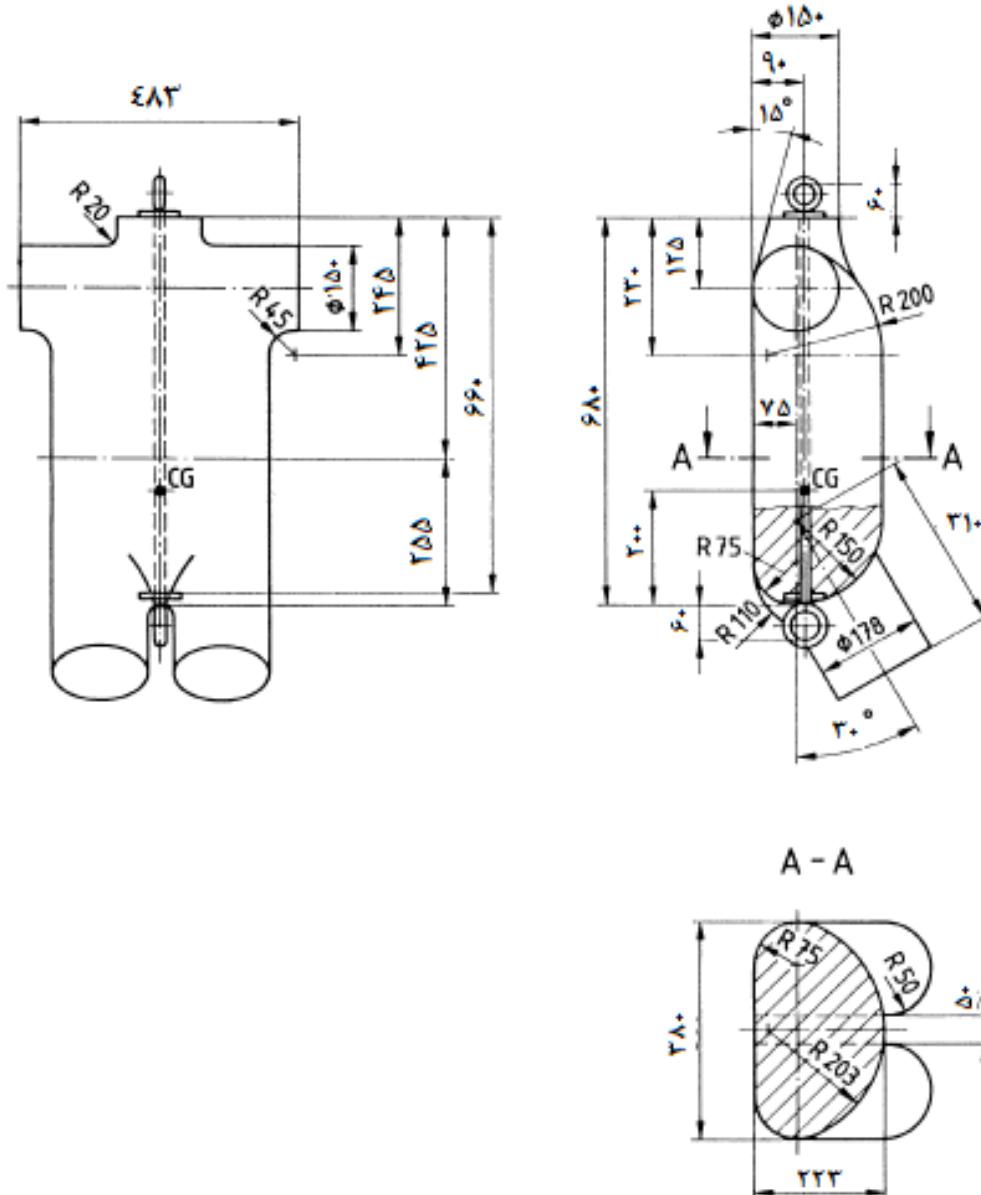
³ - Torso dummy : معادل این کلمه در فارسی، واژه آدمک نیم نه، آدمک یا تندیس است. لیکن بدلیل اینکه در بازار عرضه محصولات و فعالان شاغل در حرفه ایمنی کار در ارتفاع و ورزش کوهنوردی، واژه «تورسو دامی» یا «دامی» بصورتی گسترده و فراگیر بکار می‌رود. لذا در این استاندارد، همین واژه انگلیسی با نگارش فارسی به صورت «تورسو دامی» بکار رفته است.

گرانش باید (200 ± 25) میلی‌متر بالای لگن باشد. قلاب معلق نیز باید دارای قطر داخلی ۴۰ میلی‌متر و حداکثر قطر سطح مقطع ۱۶ میلی‌متر باشند. سطح تورسو دامی باید صاف بوده و در صورت دارا بودن ساختار چوبی، با لاک الکل یا روغن جلا داده شود.

۳-۴ استوانه آزمون

استوانه آزمون جهت آزمون استحکام استاتیکی برای کمربندهای موقعیت گیری کار و کمربندهای جلوگیری از سقوط، باید قطری برابر 350 ± 10 میلی‌متر و روداری 10 ± 1 میلی‌متر داشته باشد. استوانه باید ساختاری سخت (صلب) و سطحی محکم و صاف داشته باشد.

ابعاد بر حسب میلی متر

راهنما

حداقل شعاع انحنای برابر R_{50} است، مگر آنکه شرایط دیگری ایجاد شود.

وزنه ۱۰۰ کیلوگرم

جنس از چوب فشرده یا پلاستیک

حداقل سختی لبه ها ۹۰

شکل ۱ - تورسو دامی

۴-۴ ابزار آزمون استحکام دینامیکی

۴-۴-۱ ساختار

سازه تکیه گاهی صلب^۱ مربوطه باید طوری ساخته شود که فرکانس (یا ارتعاش) طبیعی آن در محور عمودی در نقطه تکیه گاهی^۲ از ۱۰۰ هرتز کمتر نبوده و اعمال نیروی ۲۰ کیلونیوتون بر نقطه تکیه گاهی باعث انحراف بیش از ۱ میلی‌متر نشود.

نقطه تکیه گاه صلب^۳، حلقه‌ای است با قطر داخلی (1 ± 20) میلی‌متر و قطر سطح مقطع (15 ± 1) میلی‌متر یا میله‌ای با قطر سطح مقطع مشابه.

ارتفاع نقطه تکیه گاهی صلب باید به‌گونه‌ای باشد که هیچ یک از اجزا یا سامانه‌های مورد آزمون یا تورسودامی یا وزنه فولادی در طول آزمون با زمین برخورد نداشته باشند.

۴-۴-۲ نیروسنجد

نیروسنجد باید قادر به اندازه‌گیری نیروهای بین ۱/۲ تا ۲۰ کیلو نیوتون با دقت ± 2 درصد و پهنای باند فرکانس ۱۰۰۰ هرتز باشد.

همچنین باید شامل یک فیلتر پائین‌گذر باشد که موج میان‌گذر آن بیشتر از محدوده $(+0,5\text{ و }-1)$ دسی‌بل و از -3 - دسی‌بل در پهنای باند ۶۰ هرتز بالاتر نرود. رول آف^۴ به ازای هر اوکتاو باید کمتر از "۱۲"- دسی‌بل باشد. در صورت استفاده از آمپلی‌فایر متوسط، آمپلی‌فایر مربوطه باید خطی بوده و در محدوده $\pm 0,1$ درصد بیشتر از دامنه عملیاتی تنظیم شود.

اگر دستگاه ثبت، نقطه اوج را ثبت می‌کند، باید روی دقت ± 1 درصد دامنه عملیاتی تنظیم شود. در صورتی که دستگاه ثبت از نوع دستگاه‌های ثبت دارای تاریخچه زمان/نیرو باشد، باید به صورت دینامیکی یا الکترونیکی در محدوده ± 2 درصد دامنه عملیاتی تنظیم شود. دستگاه باید دارای یک حالت معمولی (عادی) باشد که در حالت معمولی دستگاه، قدرت فرکانس‌ها، نباید از ۶۰ دسی‌بل کمتر باشد. برای دستیابی به این مشخصات، در صورت سری بودن نیروسنجد، آمپلی‌فایر و دستگاه ثبت، محدوده‌ی خطای کلی $\pm 2,5$ درصد، قابل قبول است.

۴-۵ وزنه‌های فولادی

وزنه‌های فولادی، (100 ± 1) کیلوگرم یا (150 ± 1) کیلوگرم، بسته به موقعیت، باید به آی‌بولت^۵، که اتصالی ایمن را فراهم می‌کند، متصل شوند.

¹-Rigid anchorage structure

²-Anchorage point

³-Rigid anchorage point

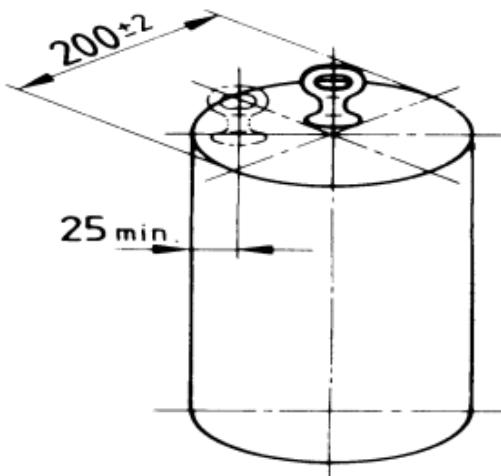
⁴-Roll off

⁵-Eyebolt : معادل فارسی این کلمه، پیچ چشمی، پیچ حلقه‌ای یا پیچ قلاب دار است. در بازار، به اسم قلاب دینام هم شناخته می‌شود. لیکن بدليل اینکه کلمه آی‌بولت به صورتی فراگیر در بین فعالان و شاغلان حرفه‌ی کار در ارتفاع بکار می‌رود، لذا در این استاندارد، همین واژه انگلیسی با نگارش فارسی به صورت «آی‌بولت» بکار رفته است.

قطر اسمی وزنه ۱۰۰ کیلوگرم باید ۲۰۰ میلی‌متر باشد. آی‌بولت باید در مرکز یکی از دو سطح قاعده قرار گیرد اما بکارگیری یک آی‌بولت کمکی (اضافه) در جایی غیر از مرکز، برای اعمال بار جهت انجام سایر مراحل آزمون‌ها نیز مجاز است (به شکل ۲ مراجعه شود).

قطر اسمی وزنه ۱۵۰ کیلوگرم باید ۲۰۰ میلی‌متر باشد. قلاب باید در مرکز یکی از دو سطح قاعده قرار بگیرد اما استفاده از یک آی‌بولت کمکی نیز مجاز است.

ابعاد بر حسب میلی‌متر

شکل ۲ - وزنه فولادی

۶-۴ دستگاه سقوط آزاد

این دستگاه باید با آی‌بولت‌های بند ۲-۴ (تورسو دامی) و بند ۵-۴ (وزنه‌های فولادی) مطابقت داشته باشد. دستگاه باید به شکلی باشد که تورسو دامی یا وزنه فولادی، بدون سرعت اولیه بتواند سقوط کند.

۷-۴ ابزار آزمون خوردگی

ابزار آزمون مقاومت فلزات در برابر خوردگی باید قادر به انجام آزمون NSS (پاشیدن نمک خنثی) که در استاندارد ملی شماره ۱۰۳۱۵ شرح داده شده است، باشد.

۸-۴ ابزارهای آزمون سنجش تاثیرات آب و هوا^۱

۸-۴-۱ گرما

اتاقک آزمون باید قادر به کنترل آزمون در دمای (50 ± 2) درجه سانتی‌گراد با رطوبت نسبی (85 ± 5) درصد باشد.

۸-۴-۲ سرما

اتاقک آزمون باید قادر به کنترل آزمون در دمای (-30 ± 2) درجه سانتی‌گراد باشد.

^۱ - Conditioning test

۴-۸-۴ رطوبت

ابزار اسپری آب باید قادر به تأمین آب با سرعت تقریبی ۷۰ لیتر در ساعت باشد. درجه حرارت آب باید بین ۱۰ تا ۳۰ درجه سانتی گراد باشد.

۴-۸-۴ گرد و غبار

اتفاق آزمون باید جعبه‌ای با حجم داخلی ۱ مترمکعب باشد (به شکل ۳ مراجعه شود) و غبار درون آن از طریق هواخی که از یک منبع با فشار ۶ بار دمیده می‌شود خارج شود. جعبه باید به هواکش و فیلتر هوا مجهز باشد. برای اجرای آزمون، یک لوله توخالی برای عبور هوا باید به طور عمودی از سطح قاعده بالای جعبه عبور داده شود.

۴-۹ ابزار آزمون دوام

تحت شتاب گرانشی یک وزنه مناسب، دستگاه باید بتواند به طور مکرر عملیات توقف سقوط از نوع لغشی^۱ و جمع‌شونده^۲ را انجام دهد.

۵ روش‌های آزمون

در پیوست الف توصیه‌هایی در رابطه با زمان‌بندی آزمون‌ها آمده است.

۱-۵ هarnes تمام‌تنه^۳

۱-۱-۵ ابزار آزمون عملکرد استحکام دینامیکی

دستگاه باید با بندهای ۴-۴ و ۴-۴ مطابقت داشته باشد.

۲-۱-۵ روش انجام آزمون عملکرد استحکام دینامیکی

۱-۲-۱ تورسو دامی مجهز به هarnes را به یک لنیارد^۴ بدون جاذب انرژی وصل کنید. لنیارد باید به طناب کوهنوردی به قطر ۱۱ میلی‌متر که مطابق با استاندارد prEN892-۱ است وصل شود. کل طول لنیارد از محل اتصال هarnes تا انتهای حلقه ایجاد شده در اثر گره، که به ابزار آزمون وصل می‌شود، ۲ متر است.

۲-۲-۱ تورسو دامی را از نقطه اتصال بالای آن معلق کرده و تا ۲ متر بالاتر از نقطه تکیه گاهی لنیارد و به فاصله افقی حداقل ۳۰۰ میلی‌متر از محور، بالا برده و توسط دستگاه سقوط آزاد، آن را نگه دارید.

^۱- Sliding type fall arresters

^۲- Retractable type fall arresters

^۳- Harness : معادل‌های مختلفی برای این واژه در فارسی بکار رفته است از جمله مهار بدن، محافظت بدن، حمایل بند. که البته بار معنایی را این واژه‌های معادل به خوبی بیان نمی‌کنند. واژه ای که در بازار فروش تجهیزات و شاغلان حرفه‌ی کار در ارتفاع بصورت عمومی و فرآگیر کاربرد دارد و پذیرفته شده، هarnes است. لذا در این استاندارد، همین واژه انگلیسی با نگارش فارسی به صورت «هarnes» بکار رفته است. برای معادل Full body نیز در این استاندارد، تمام‌تنه انتخاب شده است.

^۴- Lanyard : به دلیل مشابه بیان شده در زیرنویس فوق، در این استاندارد، برای معادل این واژه انگلیسی، نگارش فارسی آن به صورت «لنیارد» بکار رفته است.

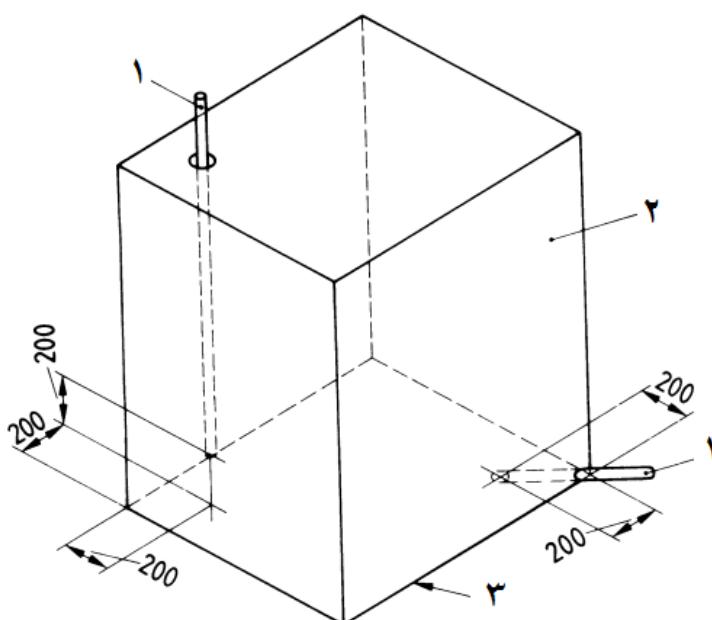
۳-۲-۱-۵ تورسو دامی را از سمت پا و از ارتفاع ۴ متر (در حالتی که لنیارد تحت کشش نباشد)، بدون سرعت اولیه رها کنید. بررسی نمایید که آیا تورسو دامی از هارنس جدا می شود یا خیر؟ پس از سقوط به امتداد قرارگیری تورسو دامی توجه کرده و زاویه امتداد قرارگیری صفحه پشتی تورسو دامی با محور عمودی را اندازه‌گیری کنید.

۴-۲-۱-۵ با استفاده از همان طناب (بکار رفته در بند فوق)، پس از گذشت (15 ± 1) دقیقه آزمون را تکرار کنید (البته تنظیم مجدد طناب مجاز است). این بار تورسودامی را از حلقه اتصال پائین معلق کنید و آن را از طرف سر، از ارتفاع ۴ متر رها کنید.

۴-۲-۱-۵ برای هر نقطه اتصال که به عنوان بخشی از سامانه کامل متوقف کننده سقوط طراحی شده است، آزمون های فوق را انجام دهید. که آزمون شامل سقوط آزاد، ابتدا سقوط از سمت پا و سپس سقوط از سمت سر است. (به استاندارد ملی ایران شماره ۲۰۴۶۷ مراجعه شود).

۴-۲-۱-۵ در مورد نقاط اتصالی که به عنوان بخشی از سامانه کامل جلوگیری از سقوط طراحی نشده‌اند نیز آزمون سقوط (روش آزمون شامل سقوط آزاد، ابتدا سقوط از سمت پا و سپس سقوط از سمت سر) را تکرار کنید. البته ارتفاع سقوط در این حالت باید حدود ۲ متر در نظر گرفته شود.

ابعاد بر حسب میلی متر

راهنمای

۱ منفذ لوله هوا ۶ میلی متر

۲ حجم مکعب داخلی یک متر مکعب

۳ سطح طبقه

شکل ۳-اتفاقک تهویه گرد و غبار

۳-۱-۵ ابزار آزمون استحکام استاتیکی

ابزار آزمون باید با مطابق با بندهای ۱-۴ و ۲-۴ باشد.

۴-۱-۵ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی

۱-۴-۱-۵ هارنس را بر روی تورسو دامی قرار دهید.

۲-۴-۱-۵ هارنس و تورسو دامی را روی ابزار قرار دهید و نیروی ویژه آزمون استحکام استاتیکی را بین

حلقه اتصالی هارنس و حلقة پائینی تورسو دامی اعمال کنید.

نیرو را به مدت ۳ دقیقه حفظ کرده و ببینید که آیا تورسو دامی از هارنس جدا می شود یا خیر؟

همین مراحل را برای هر یک از حلقات اتصالی هارنس تکرار کنید.

۳-۴-۱-۵ روش انجام آزمون را با استفاده از حلقة بالایی تورسو دامی و نیروی ویژه آزمون استحکام

استاتیکی مربوطه تکرار کنید.

یادآوری - هر چند این آزمون، آزمون استحکام است اما امکان مطالعه رفتار و حرکت اجزای مختلف و برخی اثرات وارد بر

ایمنی فیزیکی کاربر را نیز فراهم می کند.

۲-۵ لنیاردها

۱-۲-۵ ابزار آزمون استحکام استاتیکی

ابزار آزمون باید مطابق بند ۱-۴ باشد.

۲-۲-۵ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی

لنیارد را در دستگاه آزمون قرار داده و نیروی ویژه آزمون استحکام استاتیکی را بین نقاط دو سر آن وارد

کنید (هر دو سر باید با انتهای دوخته شده باشند). برای ۳ دقیقه اعمال نیرو را ادامه دهید و بررسی کنید

که آیا لنیارد پاره می شود یا خیر؟

یادآوری - اگر دو سر لنیارد منسوج با حلقات فلزی دوخته شده باشد، می توان این حلقات را با حلقات محکم تری

جایگزین کرد، یا طرفین لنیارد را به گیره ابزار آزمون وصل کرد.

۳-۲-۵ ابزار آزمون استحکام دینامیکی

ابزار باید مطابق با بندهای ۱-۴-۴، ۵-۴ و ۶-۴ باشد.

۴-۲-۵ آزمون استحکام دینامیکی لنیارد با ابزار تنظیم طول

یک حلقة اتصالی به نقطه انتهایی لنیارد وصل کنید. ابزار تنظیم طول را به گونه ای تنظیم کنید که فاصله

میان نقاط دو سر لنیارد ($25+0.25$) متر باشد. در صورتی که طول کل کمتر از ۲ متر باشد، دستگاه تنظیم

طول باید روی کل طول لنیارد تنظیم شود.

وزنه ۱۰۰ کیلوگرم را به اتصال دهنده دستگاه تنظیم طول وصل کرده و سر دیگر دستگاه را به نقطه سازه

تکیه گاهی صلب وصل نمایید. وزنه را به اندازه (11 ± 0.4) متر بالا ببرید و در صورتی که طول لنیارد از ۲ متر

کوتاه تر است، وزنه را به اندازه ای که طول لنیارد اجازه می دهد به فاصله افقی حداقل 300 میلی متر از سازه

تکیه گاه بالا ببرید. سپس وزنه را با استفاده از یک دستگاه سقوط آزاد نگه دارید. سپس اجازه دهید وزنه

بیفتد و ببینید که وزنه سقوط نمی کند.

۳-۵ جاذب های انرژی

۳-۵-۱ ابزار آزمون استحکام استاتیکی پیش از بارگذاری

ابزار آزمون باید مطابق با بند ۴-۱ باشد. همچنین می‌توان بجای آن، از ابزار آزمون مطابق با بند ۴-۱ نیز به همراه یک وزنه آزمون ۲۰۴ کیلوگرم استفاده نمود.

۳-۵-۲ روش انجام آزمون پیش بارگذاری استاتیکی

لنيارد را در ابزار آزمون قرار داده و نيروي ويزه آزمون پيش بارگذاري استاتيكي را روی نقاط دو سر آن اعمال کنيد. اعمال نيرو را به مدت ۳ دقيقه ادامه دهيد و ببینيد که آيا افزایش طول دائمي در لنيارد ايجاد می شود يا خير؟ يا می توانيد آزمون فوق را به روش زير جايگزين کنيد :

يک سرلنiard را به چارچوب ابزار آزمون نصب کنيد و يك وزنه کمکي را به مدت ۳ دقيقه به سر ديگر لنيارد آویزان کنيد. بررسی کنيد آيا افزایش طول دائمي در لنيارد دیده می شود يا خير؟

۳-۵-۳ ابزار آزمون عملکرد دیناميكی

ابزار باید مطابق با بندھای ۴-۲، ۴-۵ و ۴-۶ باشد.

۴-۳-۵ روش انجام آزمون عملکرد دیناميك

۴-۳-۱ جاذب انرژی به عنوان يکی از اجزا

۴-۳-۱-۱ وزنه ۱۰۰ کيلوگرم را با استفاده از اتصال دهنده به يک سر جاذب انرژی و سر ديگر جاذب انرژی را به يک قطعه زنجير وصل کنيد (مطابق با مشخصات لنيارد استاندارد ملي ايران شماره ۱۰۲۹۹). طول کل سامانه اتصالي (۲۵/۰+۲) متر است .

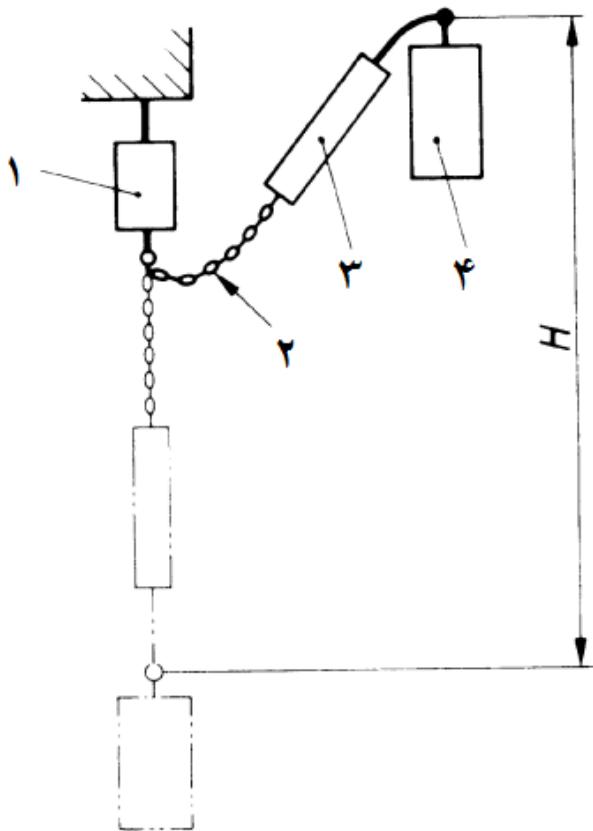
۴-۳-۲-۱ اجزای بهم متصل شده فوق را از نقطه سازه تکيه گاهی صلب آویزان کرده، نيروسنج را به سامانه اضافه نموده و وزنه را به اندازه ۴ متر بالا ببريد، بهطوری که حداکثر فاصله افقی آن از سازه تکيه گاهی ۳۰۰ ميلى متر شود. وزنه را توسط دستگاه سقوط آزاد، نگه داريد.

۴-۳-۲-۱-۳ اجازه دهيد وزنه سقوط کند و حداکثر نيرو را در مرحله توقف سقوط اندازه بگيريد. پس از انداختن وزنه و برقراری تعادل، فاصله H نقطه اتصال وزنه و جاذب انرژی را اندازه گيري کنيد (به شکل ۴ مراجعه شود).

۴-۳-۵ ترکيب جاذب انرژی و لنيارد

۴-۳-۱-۲-۱ اگر طول کل جاذب انرژی همراه با لنيارد و اتصالات مربوطه ۲ متر شد، وزنه ۱۰۰ کيلوگرم را توسط اتصال دهنده به يک انتهائي جاذب و لنيارد وصل کرده و سر ديگر جاذب را به نقطه سازه تکيه گاهی صلب که نيروسنج نيز به آن متصل است، وصل کنيد.

يادآوري - اگر طول کلي جاذب انرژي به همراه لنيارد و اتصالات كمتر از ۲ متر است، اين كمبود طول را باید بنا بر آنچه در بند ۴-۳-۱ شرح داده شد به اندازه (۲۵/۰+۲) متر جيران نمایيد.

راهنما

- ۱ نیرو سنج
- ۲ زنجیر
- ۳ جاذب انرژی
- ۴ وزنه ۱۰۰ کیلوگرم

شکل ۴- آزمون استحکام دینامیکی جاذب انرژی بعنوان قطعه

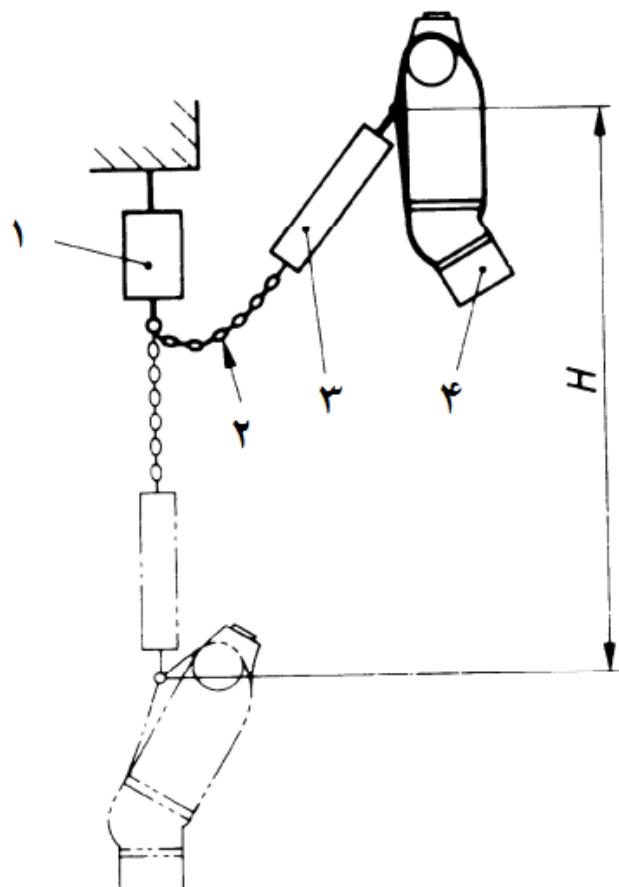
۳-۵ ۲-۲-۴ وزنه را به اندازه ۴ متر به طوری که فاصله افقی آن از سازه تکیه‌گاهی حداقل ۳۰۰ میلی‌متر باشد، بالا ببرید و با دستگاه سقوط آزاد آن را نگه دارید.

۳-۵ ۳-۲-۴ اجازه دهید وزنه سقوط کند و حداقل نیرو را در لحظه سقوط اندازه بگیرید. پس از سقوط و به تعادل رسیدن وزنه، فاصله H (نقطه اتصال وزنه و جاذب انرژی) را اندازه‌گیری کنید.

۳-۵ ۳-۴-۳ جاذب انرژی با هارنس

۳-۵ ۱-۳-۴ اگر امکان بکارگیری اتصال دهنده در محل اتصال جاذب انرژی و هارنس وجود ندارد، هارنس را به تورسو دامی وصل کرده و مراحل بعدی را مطابق بند ۳-۵ ۱-۴-۳، انجام دهید. (به شکل ۵ مراجعه شود).

۵-۳-۵ ابزار آزمون استحکام استاتیکی
ابزار آزمون باید مطابق با بند ۱-۴ باشد.

راهنما

- ۱ نیرو سنج
- ۲ زنجیر
- ۳ جاذب انرژی
- ۴ تورسو دامی

شکل ۵ - آزمون استحکام دینامیکی جاذب انرژی با هارنس

۶-۳-۵ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی

جادب انرژی را نصب کرده و نیروی ویژه آزمون استاتیکی را بین دو سرآن وارد کنید. اعمال نیرو را به مدت ۳ دقیقه ادامه داده و بررسی کنید که آیا جاذب انرژی شکافته شده یا خیر؟

یادآوری - اگر جاذب انرژی با هارنس همراه باشد، امکان اتصال ابزار آزمون به دو سر آن وجود ندارد و در این شرایط، آزمون استحکام باید مطابق بند ۵-۱-۴-۲ انجام شود.

۶-۴ اتصال دهنده‌ها

۶-۴-۱ ابزار آزمون استحکام استاتیکی

ابزار آزمون باید مطابق بند ۴-۱ باشد و قطر میله‌های بارگذاری شده باید ۱۲ میلی‌متر باشد.

یادآوری - اگر طراحی و عملکرد اتصال دهنده در آزمون، با میله بارگذاری به قطر ۱۲ میلی‌متر نامناسب باشد، تولیدکننده^۱ و آزمایشگاه باید در مورد طراحی و انتخاب میله مناسب توافق کنند.

۲-۴ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی

اتصال دهنده باید تحت نیروی ویژه آزمون استاتیکی در هر دو سر آن قرار بگیرد. اتصال دهنده باید بتواند در محل طبیعی خود روی میله بارگذاری قرار بگیرد. نیرو را به مدت ۳ دقیقه اعمال کرده و بررسی کنید که اتصال دهنده گسیخته می‌شود یا خیر؟

اگر اتصال دهنده از نوعی باشد که به طور خودکار بسته می‌شود، باید در شرایط بدون قفل، آزمون شود.

۳-۵ متوقف کننده سقوط متحرک^۲ با طناب لایف لاین^۳

۱-۵ ابزار آزمون عملکرد دینامیکی

ابزار آزمون باید مطابق بندهای ۴-۴، ۵-۴ و ۶-۴ باشد.

۲-۵ روش انجام آزمون عملکرد دینامیکی

۱-۵-۱ چنانچه در شکل ۶ ملاحظه می‌شود، قسمت بالایی طناب لایف لاین را به نقطه سازه تکیه گاهی صلب که نیروسنج نیز روی آن قرار دارد، وصل کنید.

۲-۵-۲ سامانه متوقف کننده سقوط را مشابه وضعیت متداول استفاده از آن، در فاصله ۳۰۰ میلی‌متر از بالای طناب لایف لاین نگه دارید. با استفاده از لنیارد و اتصال دهنده، وزنه ۱۰۰ کیلوگرم را به سامانه متوقف کننده سقوط وصل کنید.

۳-۲-۵ وزنه را تا جایی که لنیارد و اتصالات اجازه می‌دهد، به طوری که حداقل فاصله افقی آن از سازه تکیه گاهی ۳۰۰ میلی‌متر باشد، تا بالای متوقف کننده سقوط بالا ببرید. وزنه را توسط دستگاه سقوط آزاد نگه دارید.

۴-۲-۵ اجازه دهید وزنه سقوط کند و حداقل نیرو را در مرحله توقف سقوط، اندازه‌گیری کنید. بعد از سقوط و به تعادل رسیدن وزنه ، فاصله H را از نقطه اتصال وزنه اندازه بگیرید.

۵-۲-۵ اگر متوقف کننده سقوط بگونه‌ای طراحی شده باشد که هارنس مستقیماً به سامانه وصل شود باید مطابق بند ۸-۵ آزمون انجام شود.

۳-۵-۳ ابزار آزمون استحکام دینامیکی

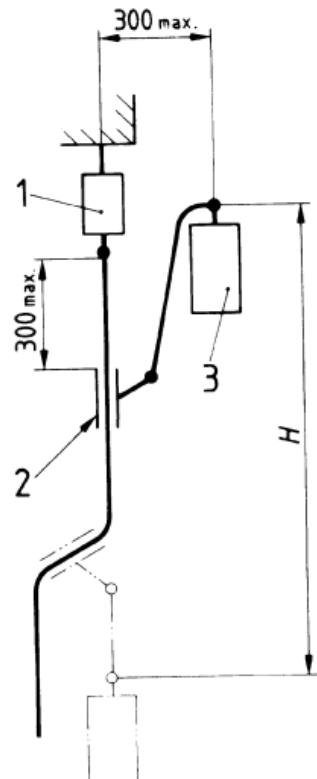
ابزار آزمون باید مطابق بندهای ۱-۴ و ۵-۴ و ۶-۴ باشد.

¹-Manufacturer

² - Guided type fall arresters

³ Anchorage line : در سامانه های حفاظتی کار در ارتفاع، دو نوع کلی تکیه گاه برای تامین ایمنی کاربر وجود دارد . یکی تکیه گاه نقطه ای (anchorage point) و دیگری مسیری که بوسیله طناب (منعطف) یا ریل فولادی (صلب) اعم از سیم بکسل یا لوله و امثالهم بعنوان تکیه گاه نصب و اجرا می شود. عبارت (anchorage line)، «مسیر یا خط تکیه گاهی»، یعنی خط (امتداد) تکیه گاهی در بین شاغلان این حرفه، با واژه لایف لاین (life line) شناخته می شود که در این استاندارد نیز از نگارش فارسی همین واژه لایف لاین برای معادل انگلیسی آن استفاده شده و برای نوع منعطف آن (flexible anchorage line)، عبارت «طناب لایف لاین» و برای نوع صلب آن (rigid anchorage line)، عبارت «ریل لایف لاین» انتخاب شده است.

بعاد برحسب میلی متر

راهنما

۱ نیروسنج

۲ متوقف کننده سقوط

۳ وزنه ۱۰۰ کیلوگرم

شکل ۶ - آزمون عملکرد دینامیکی متوقف کننده سقوط متحرک با طناب لایف لاین

۴-۵ روش انجام آزمون استحکام دینامیکی

روش انجام آزمون مشابه مراحل ذکر شده در بند ۴-۵ است با این تفاوت که باید از وزنه ۱۵۰ کیلوگرم استفاده شود. اندازه‌گیری نیرو، هنگام توقف سقوط و فاصله H لازم نیست. بررسی کنید که وزنه جدا نشده باشد.

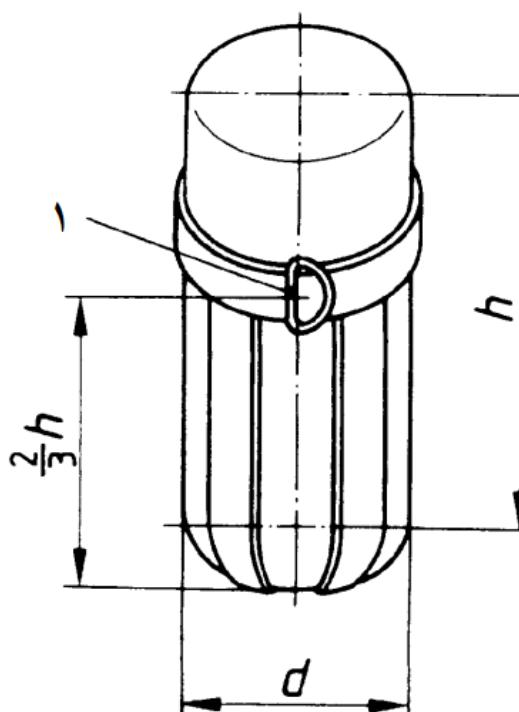
۵-۵ ابزار آزمون استحکام استاتیکی

دستگاه باید مطابق بند ۱-۴ باشد.

۵-۵ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی برای طناب لایفلاین
 از طرف بالای طناب لایفلاین ، یک نمونه ۲ متری که هر دو انتهای آن دوخته شده^۱ ، انتخاب کنید.
 همچنین، می‌توانید از نمونه‌هایی که تولیدکننده برای آزمون فراهم کرده است، استفاده کنید.
 نمونه فوق را روی دستگاه آزمون نصب کرده و نیروی ویژه آزمون استاتیک را به مدت ۳ دقیقه به دو سر آن
 اعمال کرده و ببینید که آیا لنیارد پاره می‌شود یا خیر؟

۵-۶ سامانه متوقف کننده سقوط متحرک با ریل لایفلاین^۲

۵-۶-۱ ابزار آزمون عملکرد دینامیکی
 ابزار آزمون باید مطابق بندهای ۴-۴، ۴-۵ و ۴-۶ باشد. با در نظر گرفتن احتمال وارد آمدن آسیب مکانیکی
 به ریل لایفلاین که می‌تواند منجر به بروز خطا در نتایج آزمون شود، می‌توان وزنه آزمون ذکر شده در بند
 ۴-۵ را با یک کیسه شنی عوض کرد. کیسه شنی باید (100 ± 1) کیلوگرم وزن داشته باشد و با کمربند بسته
 شود (به شکل ۷ مراجعه شود).

راهنمای

- ۱ حلقة "D" شکل
- d قطر (۳۰۰ تا ۴۰۰ میلی متر)
- h ارتفاع کیسه شنی

شکل ۷- کیسه شنی

^۱- End termination

^۲ - به توضیحات پاورقی بند ۵-۵ مراجعه شود.

۵-۶-۵ روش انجام آزمون عملکرد دینامیکی

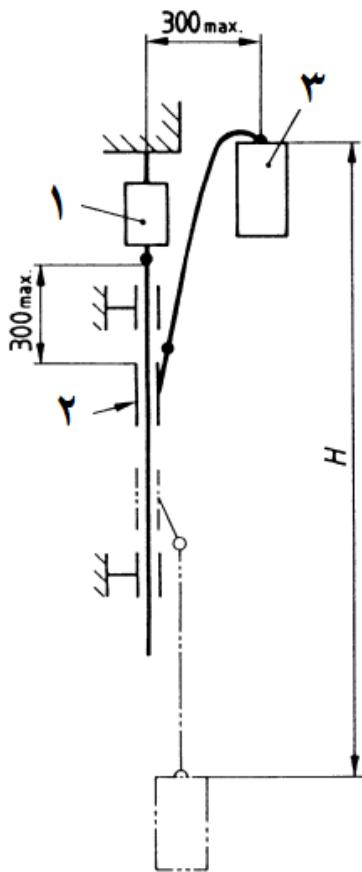
می‌توانید یکی از روش‌های "الف" یا "ب" را برای آزمون انتخاب کنید.

۱-۲-۶-۵ روش آزمون الف

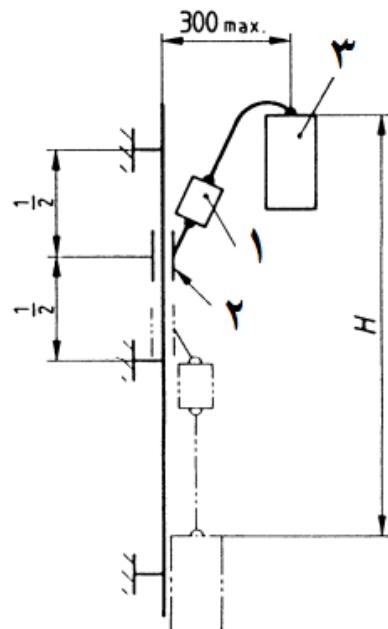
۵-۶-۵-۱ ریل لایفلاین را از طریق نیروسنج به سازه تکیه گاهی وصل کنید (به شکل شماره ۸ مراجعه شود).

یادآوری - می‌توان ریل لایفلاین را به روشنی که به توافق سازمان آزمون‌گر و تولیدکننده رسیده است، از جوانب (کناره‌ها) حرکت دارد.

بعد بر حسب میلی متر

روش آزمون "الف"

روش آزمون "ب"

راهنما

۱ نیروسنج

۲ متوقف کننده سقوط

۳ وزنه ۱۰۰ کیلوگرم

شکل ۸ - روش‌های مختلف برای آزمون عملکرد دینامیکی متوقف کننده سقوط متحرک با ریل لایفلاین

۵-۶-۲-۱ متوقف کننده سقوط را در حالی که حداکثر فاصله افقی آن از ریل لایفلاین ۳۰۰ میلیمتر است، به کمک لنیارد و اتصال دهنده ها به وزنه ۱۰۰ کیلوگرم وصل کنید.

۵-۶-۲-۳ وزنه را تا جایی که طول لنیارد و اتصالات اجازه می‌دهد و به طوری که حداکثر فاصله افقی آن از طناب تکیه گاهی صلب ۳۰۰ میلیمتر است، بالای متوقف کننده سقوط ببرید و با دستگاه سقوط آزاد، آن را نگه دارید.

۵-۶-۴ وزنه را رهاکرده و حداکثر نیرو را هنگام توقف سقوط اندازه بگیرید. بعد از سقوط و به تعادل رسیدن وزنه، فاصله H را نیز اندازه گیری کنید.

۲-۲-۶ روش آزمون ب

برای این روش آزمون، حداکثر طول نیروسنجد باید ۱۰۰ میلیمتر باشد.

۵-۶-۲-۱ ریل را طبق دستورالعمل تولید کننده محکم کنید.

۵-۶-۲-۲ متوقف کننده سقوط را به وسیله لنیارد و اتصال دهنده ها و از طریق نیروسنجد به وزنه ۱۰۰ کیلوگرم وصل کنید.

۵-۶-۲-۳ وقتی متوقف کننده سقوط بین تکیه گاه بالایی و میانی قراردارد (مطابق شکل ۸ ب)، وزنه را تا جایی که لنیارد، نیروسنجد و اتصالات اجازه می‌دهند، بالای سامانه متوقف کننده سقوط ببرید، به طوری که فاصله افقی آن از ریل لایفلاین، حداکثر ۳۰۰ میلیمتر باشد. سپس وزنه را بوسیله دستگاه سقوط آزاد نگه دارید.

۵-۶-۲-۴ وزنه را بیندازید و حداکثر نیرو را هنگام توقف سقوط، اندازه بگیرید. بعد از سقوط و به تعادل رسیدن وزنه، فاصله H را نیز اندازه گیری کنید.

۳-۶ ابزار آزمون استحکام استاتیکی

ابزار آزمون باید مطابق با بند ۱-۴ باشد.

۵-۶-۴ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی متوقف کننده سقوط متحرک با ریل لایفلاین نمونه ریل لایفلاین (که باید شامل یک اتصال باشد) و متوقف کننده سقوط و لنیارد و اتصال دهنده ها را طوری در ابزار آزمون نصب کنید که نیروی آزمون همزمان بر همه این اجزا اعمال گردد. نیروی ویژه آزمون استاتیک را به مدت ۳ دقیقه بر هر دو سر آن وارد کنید. هیچ یک از اجزا نباید دچار از هم گسیختگی شود.

۷-۵ متوقف کننده سقوط جمع شونده

۱-۷-۵ ابزار آزمون عملکرد دینامیکی

ابزار باید مطابق بندهای ۴-۴، ۴-۵ و ۴-۶ باشد.

۲-۷-۵ روش انجام آزمون عملکرد دینامیکی

۵-۶-۱ بالای متوقف کننده سقوط را (مطابق شکل ۹)، به نقطه سازه تکیه گاهی صلب و نیروسنجد وصل کنید.

۵-۶-۲ لنیارد جمع شونده ۶۰۰ میلیمتر را از متوقف کننده جدا کرده و یک گیره (بست) برای جلوگیری از جمع شدن به آن وصل کنید. وزنه ۱۰۰ کیلوگرم را وصل کرده و طوری بالا ببرید که قلاب آن

در راستای افقی بست قرار گرفته و حداکثر فاصله افقی آن از خط مرکزی ۳۰۰ میلی متر باشد. وزنه را توسط دستگاه سقوط آزاد نگه دارید.

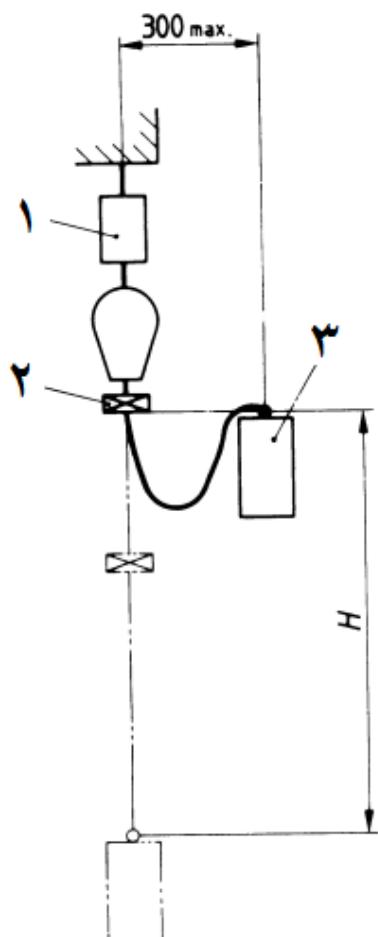
۳-۲-۵ وزنه را بیندازید و حداکثر نیرو را هنگام توقف سقوط، اندازه بگیرید. بعد از سقوط و به تعادل رسیدن وزنه، فاصله H را نیز اندازه گیری کنید.

اگر متوقف کننده سقوط دارای شاخص یا نشانگر سقوط است، اطمینان حاصل کنید عملکرد شاخص مطابق با اطلاعات تولید کننده باشد.

۳-۷-۵ ابزار آزمون استحکام استاتیکی

ابزار آزمون باید مطابق با بند ۱-۴ باشد.

بعاد بر حسب میلی متر

راهنمای

۱ نیرو سنج

۲ گیره (بست)

۳ وزنه ۱۰۰ کیلوگرم

شکل ۹- آزمون عملکرد دینامیکی برای متوقف کننده سقوط جمع شونده

۴-۷-۵ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی

۴-۷-۵ ۱- لنیارد جمع شونده را کاملاً باز کرده و به فاصله ۱ متر از متوقف کننده سقوط ، آن را ببرید و انتهای هر دو سر لنیارد باید دوخته شود . در صورتی که تولیدکننده یک نمونه آزمون آماده داشته باشد، میتوانید از آن استفاده کنید.

۴-۷-۵ ۲- نیروی مخصوص آزمون استاتیکی را به مدت ۳ دقیقه بین تکیه گاه بالایی و انتهای دوخته شده لنیارد جمع شونده (که بصورت حلقه در آمده) اعمال کنید. بررسی کنید که آیا مجموعه دچار از هم گسیختگی می شود یا خیر؟

۴-۷-۵ ۳- اگر وسیله بیش از یک نقطه تکیه گاهی داشته باشد، همه نقاط باید مطابق با بند ۴-۷-۵ آزمون شوند.

۴-۸ آزمون دینامیک سامانه‌هایی که هارنس مستقیماً به متوقف کننده سقوط متحرک با طناب لایفلاین وصل شده است.

هدف از این آزمون اطمینان از این موضوع است که وقتی متوقف کننده سقوط متحرک مستقیماً به هارنس متصل شود، سامانه به خوبی عمل می‌کند.

۴-۸-۱ ابزار آزمون عملکرد دینامیک
ابزار آزمون باید مطابق با بندۀای ۴-۶ و ۴-۴ باشد.

۴-۸-۲ روش انجام آزمون عملکرد دینامیک

۴-۸-۵ ۱- تورسو دامی را به هارنس وصل کرده و متوقف کننده سقوط را به وسیله یک اتصال دهنده مستقیم به هارنس متصل کنید.

۴-۸-۵ ۲- همانگونه که در شکل ۱۰ نشان داده شده است، قسمت بالایی طناب لایفلاین را به نقطه سازه تکیه گاهی صلب که نیروسنجه نیز روی آن قرار دارد، وصل کنید.

۴-۸-۵ ۳- تورسو دامی را از نقطه اتصال بالایی آن آویزان کرده و تا جایی که فاصله متوقف کننده سقوط از بالای طناب تکیه گاهی ۳۰۰ میلی‌متر باشد و فاصله افقی آن از سازه تکیه گاه از ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر نباشد، بالا ببرید. تورسو دامی را توسط دستگاه سقوط آزاد نگه دارید.

۴-۸-۵ ۴- پس از سقوط تورسو دامی، حداکثر نیرو را هنگام توقف سقوط، اندازه بگیرید. بعد از سقوط و به تعادل رسیدن آن، فاصله H را نیز اندازه‌گیری کنید.

یادآوری - آزمون‌های استحکام برای متوقف کننده سقوط جمع‌شونده با طناب لایف لاین، در بندۀای ۴-۵-۵ و ۴-۵-۶
شرح داده شده است.

۴-۹-۵ کمربندها و لنیاردۀای موقعیت گیری کار

۴-۹-۵ ۱- ابزار آزمون دینامیکی

ابزار آزمون دینامیکی باید مطابق بندۀای ۴-۴، ۴-۴ و ۴-۶ باشد.

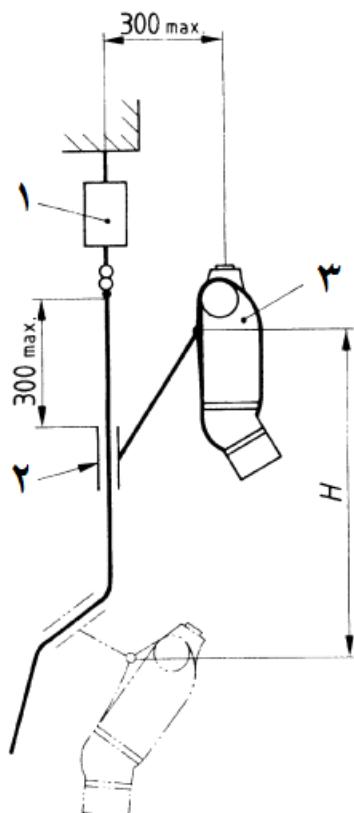
۴-۹-۵ ۲- آزمون استحکام دینامیکی برای سامانه های دارای کمربند و لنیارد موقعیت گیری کار

۱-۲-۹-۵ تورسو دامی را به کمربند موقعیت گیری کار وصل کنید. لنیارد موقعیت گیری کار را نیز تنها به یک حلقه کمربند موقعیت یابی اتصال دهید. طول لنیارد بین حلقه اتصال و تنظیم‌کننده طول، باید (1 ± 0.5) متر باشد. حلقه اتصالی را مطابق با شکل شماره ۱۱ به سازه تکیه گاهی محکم کنید.

۲-۲-۹-۵ تورسو دامی را از حلقه اتصال بالای آن معلق کرده و آن را تا جایی بالا ببرید که حلقه اتصال کمربند موقعیت گیری کار حدود ۱ متر بالاتر از حلقه اتصال لنیارد موقعیت گیری کار باشد و نزدیکترین فاصله عمودی را به هم داشته باشند (اما اطمینان حاصل کنید که فاصله افقی برای جلوگیری از ضربه به هنگام سقوط، به اندازه کافی باشد). تورسو دامی را به کمک دستگاه سقوط آزاد نگهدارید.

۳-۲-۹-۵ تورسو دامی را بدون سرعت اولیه رها کنید. سقوط باید از طرف پا بوده و ارتفاع سقوط بدون اینکه تسمه‌های موقعیت گیری کار دچار کشیدگی شوند، ۲ متر در نظر گرفته می‌شود. مشاهده کنید آیا تورسودامی رها می‌شود یا خیر؟

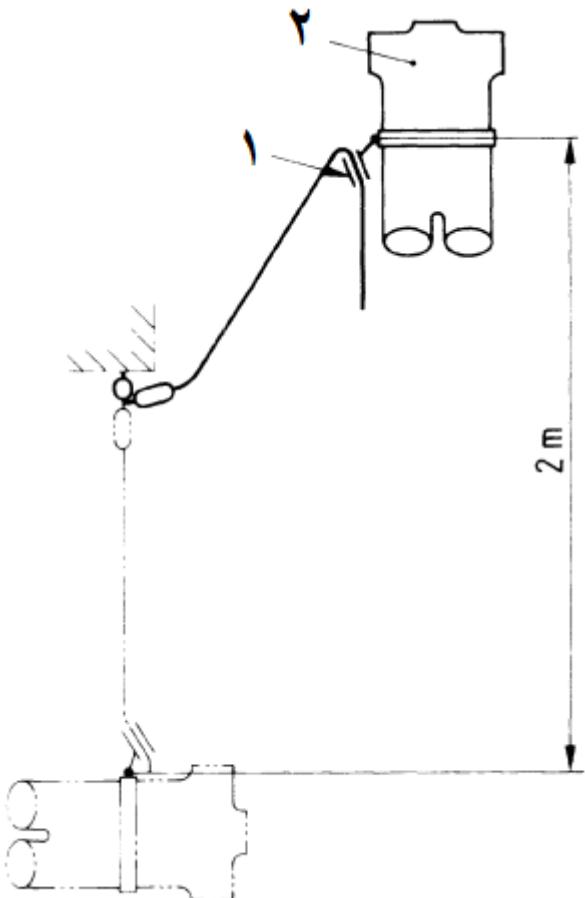
ابعاد بر حسب میلی متر

راهنمای

- ۱ نیرو سنج
- ۲ متوقف کننده سقوط
- ۳ تورسودامی

شکل ۱۰- آزمون دینامیک سامانه هایی که هارنس مستقیماً به متوقف کننده سقوط متحرک با طناب لایف‌لاین وصل شده است

راهنمای

- ۱ تنظیم کننده طول
- ۲ تورسودامی

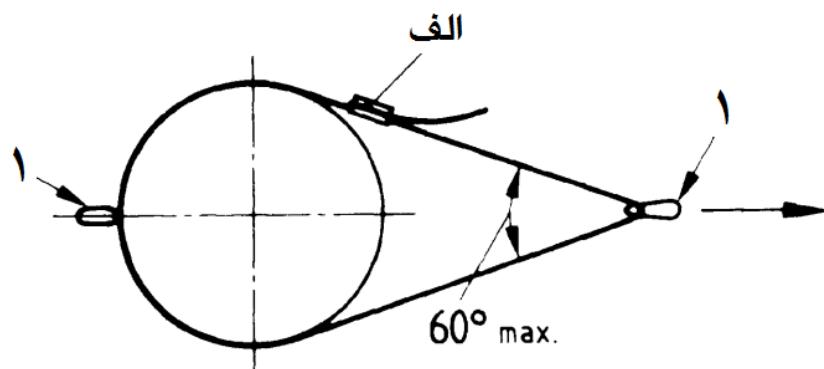
شکل ۱۱ - آزمون استحکام دینامیکی برای سامانه های دارای کمربند و لیارد موقعیت گیری کار

۳-۹-۵ ابزار آزمون استحکام استاتیکی برای کمربندها و لیاردهای موقعیت گیری کار ابزار آزمون باید مطابق بندهای ۱-۴ و ۳-۴ باشد.

۴-۹-۵ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی برای کمربند موقعیت گیری کار کمربند موقعیت گیری کار و استوانه آزمون را به ابزار آزمون وصل کنید و با توجه به شکل ۱۲، نیروی آزمون ویژه را به مدت ۳ دقیقه بین استوانه و حلقة اتصال جانبی اعمال نمایید و ببینید که آیا استوانه از کمربند موقعیت گیری کار رها می شود یا خیر؟

در صورتی که حلقة اتصال طرف دیگر دارای طراحی متفاوت است یا کمربند موقعیت گیری کار دارای حلقة اتصال دیگری نیز هست، روش انجام آزمون باید برای هر یک از این حلقات تکرار شود.

۵-۹-۵ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی لنیارد در ترکیب با کمربند موقعیت گیری کار کمربند موقعیت گیری کار را به همراه لنیارد موقعیت گیری کار و استوانه آزمون، به ابزار آزمون وصل کنید. اطمینان حاصل کنید همچنانکه در شکل ۱۳ دیده می‌شود، حداقل طول موثر لنیارد موقعیت گیری کار، ۳۰۰ میلی‌متر باشد. نیروی ویژه آزمون را به مدت سه دقیقه بین استوانه آزمون و حلقة اتصال سر آزاد لنیارد موقعیت گیری کار اعمال کرده و ببینید که آیا لنیارد یا کمربند موقعیت گیری کار، از استوانه جدا می‌شود یا خیر؟

راهنما

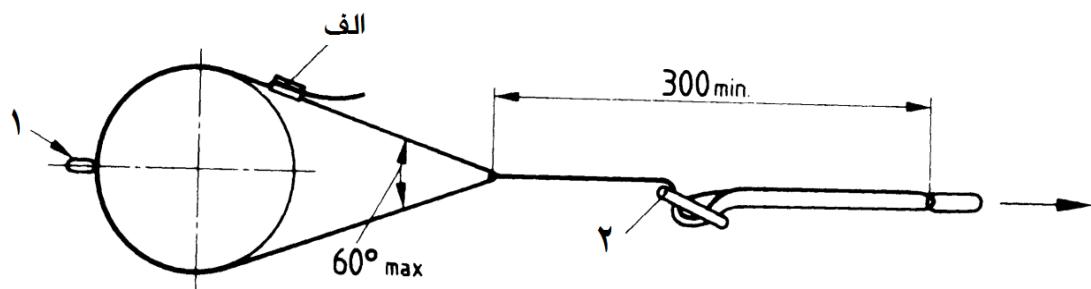
الف سگک باید خارج از استوانه باشد

۱ حلقة اتصال جانبی

شکل ۱۲- آزمون استحکام استاتیکی برای کمربند موقعیت گیری کار

۶-۹-۵ آزمون استحکام استاتیکی برای لنیارد موقعیت گیری کار اطمینان حاصل کنید که مطابق شکل ۱۴، فاصله تنظیم‌کننده طول لنیارد موقعیت گیری کار از سرآزاد آن، ۳۰۰ میلی‌متر باشد. نیروی ویژه آزمون را به مدت ۳ دقیقه بین دو سر لنیارد اعمال نموده و ببینید که آیا پاره می‌شود یا خیر؟

ابعاد بر حسب میلی متر

راهنمای

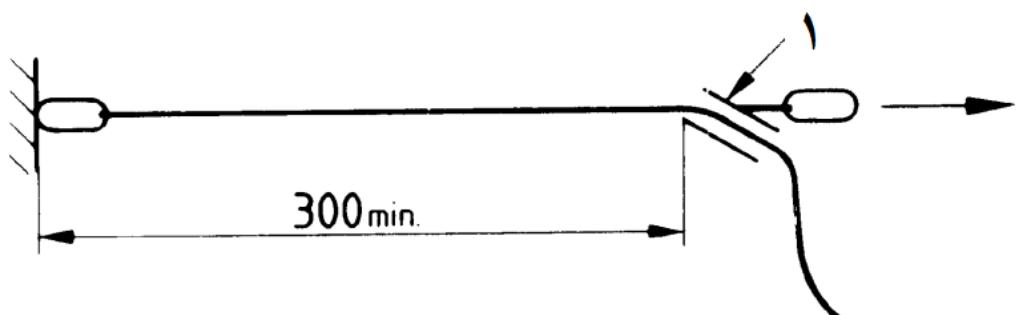
الف سگک باید بیرون استوانه باشد

۱ حلقه اتصال جانبی

۲ تنظیم کننده طول

شکل ۱۳ - آزمون استحکام استاتیکی کمربند موقعیت گیری کار به همراه لنیارد موقعیت گیری کار

ابعاد بر حسب میلی متر

راهنمای

۱ تنظیم کننده طول

شکل ۱۴ - آزمون استحکام استاتیکی برای لنیارد موقعیت گیری کار

۱۰-۵ کمربندهای جلوگیری از سقوط^۱

۱-۱۰-۵ ابزار آزمون استحکام استاتیکی

ابزار آزمون باید مطابق بندهای ۱-۴ و ۳-۴ باشد.

۲-۱۰-۵ روش انجام آزمون استحکام استاتیکی

۱-۱۰-۵ کمربندهای جلوگیری از سقوط و استوانه را در ابزار آزمون قرار داده و با توجه به شکل ۱۲، نیروی آزمون ویژه را به مدت ۳ دقیقه بین استوانه و حلقه اتصال کمربند اعمال نمایید و ببینید که آیا استوانه از کمربند رها می‌شود یا خیر؟

۲-۱۰-۵ اگر کمربند جلوگیری از سقوط دارای حلقه های اتصال با طراحی های دیگری هم هست، آزمون را برای آنها تکرار کنید.

۱۱-۵ آزمون تأثیر شرایط آب و هوایی بر متوقف کننده سقوط

پیش از آزمون، دستگاه باید حداقل برای دو ساعت در شرایط دمای اتاق قرار بگیرد.

متوقف کننده جمع شونده، باید در حالی که لنیاردهای جمع شونده آنها به طور کامل باز شده است، در معرض گرما (مطابق بند ۱-۱۱-۵)، سرما (مطابق بند ۵-۱۱-۲) و رطوبت (مطابق بند ۵-۱۱-۳) قرار بگیرند.

۱۱-۵ آزمون گرمایش

۱-۱۱-۵ ابزار آزمون باید مطابق با بند ۴-۸-۱ باشد.

۲-۱۱-۵ متوقف کننده سقوط را به مدت ۲ ساعت در اتفاقی گرمادیده با درجه حرارت (50 ± 2) درجه سانتی گراد و رطوبت نسبی ۸۵ درصد قرار دهید. پس از خارج کردن متوقف کننده سقوط از درون اتفاق، در مدت کمتر از ۹۰ ثانیه، آزمون را مطابق با بند ۵-۱۱-۶ انجام دهید.

۱۱-۵ آزمون سرمایش

۱-۱۱-۵ ابزار آزمون باید مطابق با بند ۴-۸-۲ باشد.

۲-۱۱-۵ متوقف کننده سقوط را به مدت ۲ ساعت در اتفاقی با درجه حرارت (30 ± 2) درجه سانتی گراد قرار داده و پس از خارج کردن آن از اتفاق، در مدتی کمتر از ۹۰ ثانیه آزمون ذکر شده در بند ۵-۱۱-۶ را روی آن انجام دهید.

۱۱-۵ آزمون رطوبت

۱-۱۱-۵ ابزار آزمون باید مطابق با بند ۴-۸-۳ باشد.

۲-۱۱-۵ متوقف کننده سقوط را به مدت ۲۴ ساعت در درجه حرارت معمول محیط قرار دهید. سپس آن را بصورت عمودی در مخزنی قرار داده و آب با دمای (۳۰ تا ۱۰) درجه سانتی گراد را به مدت سه ساعت و با سرعت تقریبی ۷۰ لیتر بر ساعت به آن بپاشید.

متوقف کننده سقوط را از مخزن خارج کرده و در کمتر از ۹۰ ثانیه آزمون ذکر شده در بند ۵-۱۱-۶ را روی آن انجام دهید.

¹ - Restraint belts

۵-۱۱-۴ آزمون گرد و غبار

۵-۱۱-۴-۱ ابزار آزمون باید مشابه بند ۴-۸-۴ باشد.

۵-۱۱-۴-۲ متوقف کننده سقوط و لایفلاین آن را در شرایط عملیاتی، ۱۵۰ میلی متر بالاتر از سطح جعبه قرار دهید. لوله ای را از سطح بالای جعبه وارد کنید تا مکانیزم بتواند عمل کند.

۵-۱۱-۴-۳ ۵ کیلوگرم شن خشک را کف جعبه ریخته و هر ۵ دقیقه یک بار به مدت ۲ ثانیه با دمیدن هوا در فضا پخش کنید. پس از گذشت ۱ ساعت، همزمان با دمیدن هوا، مراحل زیر را اجرا کنید.

۵-۱۱-۴-۴-۱ در مورد متوقف کننده سقوط متحرک با لایفلاین (اعم از طناب یا ریل)، وسیله را تا جایی که درپوش جعبه اجازه می‌دهد بالا ببرید و به جای قبلی آن برگردانید. بلافاصله این عمل را ۱۰ بار دیگر تکرار کنید.

۵-۱۱-۴-۴-۲ در مورد متوقف کننده سقوط جمع شونده، به کمک یک درام یا وسیله دیگر که در داخل جعبه قرار می‌گیرد و دسته (اهرم) آن از خارج جعبه، قابل چرخاندن است، لنیارد جمع شونده را به طور کامل از متوقف کننده سقوط باز کرده و به حالت اولیه برگردانید.

۵-۱۱-۴-۴-۳ این عمل را پنج بار با فواصل ۱ ساعته تکرار کنید.

۵-۱۱-۴-۴-۴ پس از پایان آخرین حرکت، دمشن هوا را متوقف کرده و ۱۵ دقیقه صبر کنید تا گرد و غبار داخل جعبه فرو بنشیند. سپس لایفلاین را از جعبه خارج کرده و طبق بند ۶-۱۱-۵ آزمون کنید.

۵-۱۱-۵ آزمون گازوئیل (نفتی - روغنی) برای نوع متتحرک با طناب لایفلاین

۵-۱۱-۵-۱ طناب لایفلاین را به مدت حداقل ۳۰ دقیقه در گازوئیل با درجه حرارت (20 ± 2) درجه سانتی گراد غوطه‌ور سازید.

۵-۱۱-۵-۲ طناب لایفلاین را از ظرف گازوئیل درآورده و بعد از ۲۴ ساعت به طوری که در بند ۶-۱۱-۵ آمده است، آزمون کنید.

۵-۱۱-۶ آزمون قفل کردن پس از آزمون شرایط آب و هوایی

۵-۱۱-۶-۱ متوقف کننده سقوط متتحرک

متوقف کننده سقوط متتحرک را از نقطه بالایی آن آویزان کرده و سپس با یک وزنه ۵ کیلوگرم آن را به کار اندازید و ببینید که آیا قفل می‌شود و می‌توان بعد از آزمون، قفل آن را باز کرد یا خیر؟

۵-۱۱-۶-۲ متوقف کننده سقوط جمع‌شونده

متوقف کننده سقوط را در حالت قفل باز، آویزان کرده و با وزنه مناسب و سرعت حداقل ۰/۵ متر بر ثانیه به کار بیندازید. ببینید که آیا قفل می‌شود و آیا پس از آزمون، قفل آن باز می‌شود یا خیر؟

۵-۱۱-۶-۳ حداقل وزنه به کار رفته باید ۵ کیلوگرم باشد، اما می‌توان وزن آن را تا ۱ کیلوگرم بیشتر از وزنهای که دستگاه با آن کار می‌کند، رساند.

۱۲-۵ آزمون دوام متوقف کننده سقوط جمع شونده

۱-۱۲-۵ ابزار آزمون باید مطابق با بند ۴-۹ باشد.

۲-۱۲-۵ روش انجام آزمون دوام

۱-۲-۱۲-۵ متوقف کننده سقوط را از نقطه انتهایی بالایی آن آویزان کنید.

۲-۲-۱۲-۵ طناب لایفلاین را به اندازه ۱ متر از متوقف کننده سقوط خارج کرده و به اندازه ۳۰۰ میلیمتر حرکت دهید. در پایان حرکت، پس از سقوط وزنه با سرعت حداقل $2/5$ متر بر ثانیه، متوقف کننده سقوط باید قفل شود.

حداقل وزنه به کار رفته باید ۵ کیلوگرم باشد، اما می‌توان وزن آن را تا ۱ کیلوگرم بیشتر از وزنه ای که وسیله با آن کار می‌کند هم رساند.

۳-۲-۱۲-۵ تقریباً ۱۰۰۰ بار این حرکت را تکرار کنید و ببینید که آیا در پایان هر حرکت، متوقف کننده سقوط، قفل می‌شود یا خیر؟

۴-۲-۱۲-۵ به عنوان یک آزمون عملکرد، طناب لایفلاین را ۱۰ بار کاملاً از حالت جمع شده باز کنید. سرعت باز و جمع شدن نباید از سرعت طراحی شده برای آن بیشتر باشد.

۱۳-۵ آزمون مقاومت در برابر خوردگی اجزای فلزی

۱-۱۳-۵ ابزار آزمون باید مطابق با بند ۷-۴ باشد.

۲-۱۳-۵ نمونه باید به مدت ۲۴ ساعت در معرض پاشش نمک خنثی قرار گرفته و ظرف یک ساعت خشک شود.

۳-۱۳-۵ نمونه را بررسی کنید. نباید هیچ اثری از خوردگی که می‌تواند به اختلال در عملکرد اجزای فلزی منجر شود، در آن دیده شود (پوسته های سفید رنگ یا تیره (کدر) شدن در صورتی که به اختلال در عملکرد منجر نشود، قابل قبول است) اگر بازرگانی چشمی اجزای داخلی ضروری باشد، اجزای ابزار را از هم جدا کرده و مطابق آنچه توضیح داده شد، بازرگانی کنید.

پیوست الف

(آگاهی دهنده)

توصیه‌هایی در مورد زمان‌بندی آزمون‌ها

برای کاهش تعداد نمونه‌های لازم برای برنامه‌ریزی آزمون‌ها، توصیه می‌شود آزمون‌ها به ترتیبی که در زیر آمده انجام شوند:

الف ۱- آزمون مقاومت در برابر خوردگی (هر جا لازم است)

الف ۲- آزمون دوام، بند ۵-۱۲ (هر جا لازم است)

الف ۳- آزمون قفل کردن، بند ۵-۱۱ بعد از آزمون شرایط آب و هوایی (هر جا لازم است)

الف ۴- آزمون پیش بارگذاری استاتیکی، بند ۵-۳-۲ تنها برای جاذب انرژی

الف ۵- آزمون عملکرد دینامیکی

الف ۶- آزمون استحکام دینامیکی (هر جا قابل اجراست)

الف ۷- آزمون استحکام استاتیکی (هر جا قابل اجراست)

در صورت اعمال ترتیب فوق، در بسیاری موارد می‌توان آزمون‌ها را تنها روی ۲ نمونه انجام داد (تعویض

طناب لایف‌لاین بین آزمون‌ها برای متوقف کننده سقوط لغزنده مجاز است) و در موارد حاد و ویژه، نیاز به

بیش از چهار نمونه آزمایش نیست.

پیوست ب

(آگاهی دهنده)

فهرست استانداردهای ملی تجهیزات حفاظتی کار در ارتفاع

استاندارد ملی	موضوع	سال تصویب	منبع تهییه استاندارد
۱۰۲۹۷	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - کمربندهای استقرار در محل کار و لنیارددهای محل کار	۱۳۸۶	EN 358:1999
۱۰۲۹۸	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - مهارهای سقوط جمع شونده	۱۳۸۶	EN 360:2002
۱۰۲۹۹	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - لنیاردها	۱۳۸۶	EN 354:2002
۱۰۲۹۶-۱	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - طناب های دستری - قسمت اول - اصول اولیه برای سیستم کاری	۱۳۸۶	ISO 22846:2003
۱۰۳۰۰	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - ابزار جاذب انرژی	۱۳۸۶	EN 355:2002
۱۰۳۰۱-۱	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - قسمت اول - ابزار متحرک مهار سقوط روی تکیه گاه صلب(غیر قابل انعطاف)	۱۳۸۶	EN 353-1
۱۰۳۰۱-۲	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - قسمت دوم - ابزار متحرک مهار سقوط با طناب تکیه گاه قابل انعطاف	۱۳۸۶	EN 353-2
۱۰۳۰۲-۴	سیستم های فردی مهار سقوط قسمت چهارم - ریل ها و طناب های عمودی با ابزار متحرک مهار سقوط	۱۳۸۶	ISO 10333-4:2004
۱۰۳۰۲-۶	سیستم های فرد مهار سقوط - قسمت ششم - آزمون های اجرای سیستم	۱۳۸۶	ISO 10333-6:2004
۱۰۳۰۳	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع- تکیه گاه تک نقطه ای	۱۳۸۶	ISO 14567:1999
۱۰۳۰۴	تجهیزات حفاظت در برابر سقوط از ارتفاع ابزار تکیه گاهی	۱۳۸۶	EN 795
۲۰۴۶۶	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط - هارنس های نشیمن	۱۳۹۵	BS EN 813:2008
۲۰۴۶۷	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - هارنس تمام تنه	۱۳۹۵	EN 361:2002
۲۰۴۶۸	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - الزامات عمومی برای دستورالعمل های استفاده ، نگهداری ، بازرگانی های دوره ای، تعمیر ، نشانه گذاری و بسته بندی	۱۳۹۵	EN 365:2004
۲۰۴۶۹	تجهیزات حفاظت فردی در برابر سقوط از ارتفاع - روش های آزمون	۱۳۹۵	EN 364:1993
۲۰۴۷۰	طراحی ، انتخاب ، نصب ، استفاده و نگهداری ابزارهای تکیه گاه مطابق با استاندارد ملی به شماره ۱۰۳۰۴-آینین کار	۱۳۹۵	BS 7883:2005